Temps Ordinari - Vint-i-novè diumenge

Per SilvestreF el dl., 14/10/2019 - 00:00

Ex 17,8-13
2Tm 3,14-4,2
Lc 18,1-8

Avui celebrem el Diumenge per l'evangelització dels pobles. Sentim la crida a ser missioners nosaltres en el nostre context i a sostenir, mitjançant l'oració i l'ajut econòmic, la tasca que els missioners i missioneres desenvolupen en els llocs on són presents. A totes i tots ens cal sentir-nos recolzats i units, en comunió, en Església.

Pel fet de creure, de ser deixebles i persones seguidores de Jesús, d'alguna manera ja mostrem amb la nostra vida que Déu ha canviat la nostra existència, i que ha fet possible que creixi en nosaltres l'esperança, l'alegria i l'amor. Encara que sempre ens trobem amb dificultats interiors i exteriors, que sovint n'enfosqueixen l'experiència, o encara que passem per situacions de nit fosca, la llum i les brases hi són.

Sovint traspuem quelcom de lluminós que ens dona vida i esperança, i que ens fa entomar situacions de la vida amb actituds evangèliques a voltes molt diferents de les que solen ser habituals en la nostra cultura i societat. I, de tant en tant, tenim l'oportunitat de 'donar raó de la nostra esperança', mirant d'explicitar amb paraules allò que ens mou per dintre.

Sant Pau avui ens anima a no ser porucs i a gosar parlar i expressar més la nostra experiència de fe. Perquè, el que està en joc és que a d'altres germanes i germans els arribi una notícia d'esperança, de sentit, de Salvació. Amb insistència, amb respecte i amor, amb pedagogia, el millor que sapiguem. Però sobretot amb confiança i bona voluntat. Si ens ho pensem massa, creurem que és difícil o complicat i acabarem no dient res! Sovint ens arriba més un testimoni autèntic que no amaga les limitacions i els defectes que un discurs 'químicament pur'.

Què en faran de les nostres paraules? No ho sabem del cert. Però potser el Senyor se'n serveixi per a desvetllar alguna cosa en el seu cor en el seu procés de creixement. És l'Esperit qui engendra nous i noves creients.

Volem ajudar d'altres a trobar-se amb Jesús, a creure en Déu, a fer experiència de la Seva misericòrdia, a trobar més sentit a la vida lliurant-se als demés, a créixer en esperança, a participar de l'Església... Preguem, doncs, sempre, sense perdre mai l'esperança, com ens diu l'evangeli d'avui. Demanem contínuament al Senyor gràcia per a tot, per a tot allò que anem a fer, gran o petit, especial o habitual. Així ens anem descentrant de nosaltres mateixos, posem a Déu al centre i fem cas de les paraules de Jesús quan ens diu: "busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell vol, i tot això us ho donarà de més a més".

ETIQUETES
MISSIÓ TESTIMONIATGE PARAULA ESPERANÇA